

INDYWIDUUM - wystawa

INDYWIDUUM

W dosłownym znaczeniu „indywiduum” oznacza kogoś szczególnego, osobę bliżej nieznaną, niepewną, wręcz podejrzaną czy negatywną. Jednocześnie sama konstrukcja słowa odsyła nas do pojęcia indywidualności, które pozwala wyodrębniać i określać każdego z osobna. Określeniem tym można w zasadzie nazwać każdego z nas. Aspekt podobieństw i różnic między ludźmi jest tematem, jaki stawia najistotniejsze pytania o to, kim jesteśmy, w jakim środowisku żyjemy i jakie są nasze relacje z otoczeniem.

Indywidualność przyjmujemy jako zbiór cech stanowiących osobowość danej osoby, co gwarantuje jej odrębność. Kluczową rolę w świadomości naszej indywidualności pełni poczucie własnej niepowtarzalności. Przez poznawanie samych siebie i budowanie świadomości poruszamy się w obszarze, który jest naszym środowiskiem jednocześnie zachowując indywidualność czyli podkreślając różnice między nami wszystkimi i uświadamiając sobie, jak złożony jest każdy z nas. Próby podsumowania tego, jacy jesteśmy jako jednostki, nie dadzą żadnej innej odpowiedzi poza tą, mówiącą o tym, że jesteśmy różni. Proces wiwisekcji, w której poznajemy siebie i uświadamiamy sobie, jacy jesteśmy z pewnością pomaga wyrażać własne „ja”.

W przypadku osób tworzących w obszarze sztuk wizualnych proces ten jest szczególnie ważny i często widoczny w pracach, które są zwizualizowaną formą tkwiących w nas treści. To twórczość właśnie jest miejscem, w którym spotykają się wszystkie procesy tak uświadamiane, jak i te intuicyjne. Wynika to ze złożoności naszej natury, która składa się z wielu warstw tworzących nas jako istoty odrębne, różniące się od siebie doświadczeniem, świadomością i intuicją.

Mimo odrębności autorek i autorów prac prezentowanych na wystawie „INDYWIDUUM”, jest jeden aspekt łączący wszystkie te indywidualności. Mianowicie jest to droga realizacji obrazów malarskich, w których ważnym aspektem jest wykorzystanie prac powstałych wcześniej w technice collage. Swoiste „szkicowanie” w technice kolażowej otwiera możliwości łączenia wielu elementów składowych obrazu bez racjonalnej selekcji poszczególnych części kompozycji, co zbliża tu proces twórczy do działań intuicyjnych.

Technika collage wywodzi się z jednego z najważniejszych nurtów w sztuce pierwszej połowy XX wieku, jakim był dadaizm. Ważna jest również dla surrealistów właśnie dlatego, że technika ta umożliwia zestawianie różnych, często kontrastowych, niekiedy abstrakcyjnych w charakterze elementów, które tworzą prace o nie dających się jednoznacznie określać przekazach. Zatem inna u każdego z nas wyobraźnia, świadomość i intuicja stają się kluczowymi w możliwościach wchodzenia w relacje z pracami, których nie da się odbierać wyłącznie w kategoriach czysto racjonalnych.

Motywy, jakie pojawiają się w pracach prezentowanych na wystawie, zarówno w collage jak i w obrazach malarskich są zestawieniem, połączeniem wielu bardzo odmiennych w charakterach elementów zawsze będących wyrazem indywidualności każdego z twórców. Znajdziemy tu w zasadzie wszystko od fascynacji światem, euforii, piękna, brzydoty, niepokoju, przestrzeni pozaziemskiej do fragmentarycznych przedstawień ideałów postaci ludzkiej z cywilizacji starożytności. W przedstawieniach najczęściej fragmentarycznie ujętych antycznych postaci, znajdziemy też de-idealizację, która obrazuje złudność pięknych przedstawień sprzed wieków, a w elementach cytowanej pop kultury wątki krytyczne odnoszące się do natury człowieka.

Artyści: Anita Buła, Magdalena Chmielewska, Grażyna Gajewska, Mateusz Gil, Bartek Jarmoliński, Maria Piątek, Halina Skrzeczyna, Bogusława Tyralska

Kurator wystawy: Bartek Jarmoliński

Miejsce prezentowania wystawy:

Muzeum Regionalne w Brzezinach; ul. Piłsudskiego 49